

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 632/2538

คำสั่งคำร้องที่ 632/2538นายวิชัย วิสุทธิไกรสิทธิ์ กับพวกโจทก์ นางสาวสมปอง สุดศรีวงศ์จำเลย จำเลยร่วม
จำเลย บริษัทบางกอกแลนด์ จำกัด กับพวกจำเลย นางสาวสมปอง สุดศรีวงศ์ จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 249

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า คดีนี้มีทุนทรัพย์ในชั้นฎีกาไม่เกินสองแสนบาท ต้องห้ามฎีกา
ในปัญหาข้อเท็จจริงฎีกาของจำเลยเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงจึงต้องห้ามฎีกาของจำเลยที่ว่า
โจทก์ฟ้องคดีโดยมิได้รับความยินยอมจากภริยา จึงไม่มีอำนาจฟ้องนั้นเป็นการวินิจฉัยข้อเท็จจริง
เพื่อนำไปสู่ ปัญหาข้อกฎหมาย จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ส่วนข้อกฎหมาย ที่ว่าฟ้องโจทก์
เคลือบคลุมนั้น ไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับ การวินิจฉัยจึงไม่รับฎีกาของจำเลย สำเนาให้โจทก์
คืนค่าขึ้นศาล ชั้นฎีกาทั้งหมดให้จำเลย จำเลยเห็นว่า ฎีกาที่ว่า โจทก์ฟ้องคดีโดยไม่ได้รับความ
ยินยอมจากภริยา จึงไม่มีอำนาจฟ้อง เป็นปัญหาข้อกฎหมายและฎีกาที่ว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุม
เป็นปัญหาข้อกฎหมาย ที่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย โปรดมีคำสั่ง ให้รับฎีกาและ
คำร้องขอทุเลาการบังคับของจำเลยไว้พิจารณาต่อไป หมายเหตุ โจทก์ทั้งสองแถลงคัดค้าน (อันดับ
176) ระหว่างพิจารณา จำเลยยื่นคำร้องขอให้เรียกบริษัท บางกอกแลนด์จำกัดและบริษัทกรุงเทพวิ
ศนุ จำกัด เข้าร่วมเป็นจำเลย ศาลชั้นต้นอนุญาตให้เรียกบริษัททั้งสองเป็นจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2
ตามลำดับ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง มาตรา 57(3) ศาลชั้นต้นพิพากษาให้
จำเลยรื้อถอนรั้วคอนกรีตพิพาทที่รื้อล้าออกไปจากที่ดินของโจทก์ทั้งสอง ซึ่งมีความกว้างประมาณ
80 เซนติเมตร ยาว 29.04 เมตร ตลอดแนวคิดเป็นเนื้อที่ ประมาณ 3 ตารางวา ตามแผนที่สังเขป
ท้ายฟ้อง เอกสารหมาย จ.4 และปรับสภาพที่ดินให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย ห้ามจำเลย เกี่ยวข้องกับ
ที่ดินดังกล่าวอีกต่อไป หากจำเลยไม่ปฏิบัติ ให้โจทก์รื้อถอนเองโดยจำเลยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย
คำขออื่นให้ยก ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกคำขอที่ว่า ถ้าจำเลย ไม่รื้อถอนรั้วคอนกรีต
ออกไป ก็ให้โจทก์ทั้งสองรื้อถอนเอง

คำพิพากษา

โดยจำเลยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ยกฟ้องจำเลยร่วมทั้งสอง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษา
ศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว(อันดับ 171 แผ่นที่ 2,172) จำเลยจึง
ยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 173)คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว ฎีกาของจำเลยที่ว่า จำเลยให้การต่อสู้ไว้ชัดแจ้งว่า
โจทก์ฟ้องคดีนี้ไม่ได้รับความยินยอมจากภริยา เพราะไม่มีหลักฐานที่เป็นลายมือของภริยาให้
ความยินยอมไว้ จึงรับฟังได้ว่าภริยายังไม่ให้ความยินยอม โจทก์ทั้งสอง จึงไม่มีอำนาจฟ้องนั้น
เห็นว่า ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า คดีของจำเลยต้องห้ามอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงที่จำเลยอุทธรณ์
ว่าโจทก์ฟ้องคดีโดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นปัญหาข้อเท็จจริง จึงไม่รับวินิจฉัยให้ ดังนี้ ฎีกาจำเลย
มิได้โต้แย้งคำวินิจฉัย ของศาลอุทธรณ์ว่าไม่ชอบด้วยประการใด จึงเป็นฎีกาที่ไม่ชัดแจ้ง ส่วนที่
จำเลยฎีกาว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมนั้น จำเลย มิได้ยกขึ้นต่อสู้ในคำให้การ แม้ศาลอุทธรณ์รับ
วินิจฉัย ปัญหาข้อนี้ให้ ก็เป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบ ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์
ทั้งมิใช่ปัญหาอันเกี่ยวข้องกับ ความสงบเรียบร้อยของประชาชน จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาตาม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 249 ที่ศาลชั้นต้น สั่งไม่รับฎีกาของจำเลยชอบแล้ว
ให้ยกคำร้อง ค่าคำร้อง ให้เป็นพับ

องค์คณะ

ยรรยง ปานุราช · ยงยุทธ ธารีสาร · นิวัฒน์ แก้วเกิดเคน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/632/2538>